

Marcin Blajda

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

KAPITAŁ OBROTOWY NETTO JAKO PODSTAWA OPODATKOWANIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ – ARTYKUŁ DYSKUSYJNY

Streszczenie: Celem artykułu jest zaprezentowanie kapitału obrotowego netto jako alternatywy do obecnej podstawy opodatkowania działalności gospodarczej. W podrozdziale drugim przedstawiono obowiązujący stan prawny dotyczący opodatkowania działalności gospodarczej oraz w postaci tabelki udział podatków dochodowych w dochodach budżetu państwa na przestrzeni lat 2004–2008. W podrozdziale trzecim opisano związek występujący pomiędzy płynnością finansową a kapitałem obrotowym netto oraz przedstawiono korzyści dla budżetu państwa i podatników w wyniku zastosowania kapitału obrotowego netto jako podstawy opodatkowania.

Słowa kluczowe: podstawa opodatkowania, kapitał obrotowy netto

1. Wstęp

Mając na uwadze propozycje Ministerstwa Finansów, których celem jest wyodrębnienie z ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zasad opodatkowania działalności gospodarczej i stworzenie dla podatników ją prowadzących odrębnej ustawy traktującej o jej opodatkowaniu, niniejsze opracowanie – w świetle proponowanych zmian – przedstawia propozycję opodatkowania działalności gospodarczej, a dokładniej określenia podstawy opodatkowania stanowiącej alternatywę do dotychczasowej (dochodu) w postaci kapitału obrotowego netto.

Obecnie problem opodatkowania działalności gospodarczej prowadzonej przez osoby fizyczne sprowadza się do tego, że ustawodawca nie jest w stanie kontrolować całkowicie strony kosztowej rachunku podatku dochodowego. Biorąc pod uwagę stały udział wpływów podatkowych z tego źródła do dochodów budżetu państwa w ostatnich latach oraz skuteczną możliwość manewrowania przez przedsiębiorców kosztami uzyskania przychodów w celu zmniejszenia podstawy opodatkowania – a w konsekwencji zobowiązania podatkowego – można stwierdzić, że taka forma poboru podatku dochodowego z działalności gospodarczej nie sprawdza się w praktyce i należałoby poszukać rozwiązań znacznie korzystniejszych zarówno dla budżetu państwa, jak i dla osób prowadzących działalność gospodarczą, zwanych dalej podatnikami.

Dotychczasowy rachunek podatku dochodowego składa się z dwóch elementów ustalenia tj. przychodu i kosztu uzyskania przychodu. Nadwyżka przychodów nad kosztami ich uzyskania jest dochodem (podstawą opodatkowania), w sytuacji odwrotnej powstaje strata podatkowa. Ponieważ dochód (strata) jest wielkością ekonomiczną charakteryzującą rezultaty działalności przedsiębiorcy, dlatego dla zachowania zasad rachunku podatku dochodowego należy rozważyć alternatywną koncepcję ustalania podstawy opodatkowania na podstawie innej wielkości ekonomicznej. Propozycją o charakterze rozwiązania strukturalnego może być opodatkowanie, zamiast dochodu firmy jej płynności, stanowiącej różnicę między wpływami pieniężnymi (bez należności) a wydatkami (w tym inwestycyjnymi i restrukturyzacyjnymi) [Grądalski 2007, s. 57]. Tymczasem propozycja zaprezentowana w niniejszym opracowaniu ujednotwila w swoich założeniach prawo podatkowe do prawa (zasad rachunkowości, gdyż ustalanie podstawy opodatkowania odbywałoby się wg zasad zawartych w ustawie o rachunkowości, które mogłyby zostać powtórzone w proponowanej przez Ministerstwo Finansów odrębnej ustawie dla osób prowadzących działalność gospodarczą.

2. Dochód jako podstawa opodatkowania działalności gospodarczej

Dziś, w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej każda osoba prowadząca taką działalność staje się obowiązkowo podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych. W obowiązującym stanie prawnym, pod warunkiem braku ustawowego wyłączenia danego rodzaju działalności gospodarczej z opodatkowania określoną formą opodatkowania, podatnicy mogą skorzystać z następujących form opodatkowania:

- zasady ogólne: wg skali podatkowej lub stawki liniowej,
- ryczałtem ewidencjonowanym,
- kartą podatkową.

Osoby rozpoczynające działalność gospodarczą z „mocy” ustawy opodatkowane są na zasadach ogólnych wg skali podatkowej. Mogą jednakże przed rozpoczęciem działalności gospodarczej, ale nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu, złożyć pisemne oświadczenie o wyborze innej formy opodatkowania. W celu wykazania różnic pomiędzy każdą z możliwych form opodatkowania zostały one zaprezentowane w tabeli 1.

Jak widać z powyższego zestawienia, w Polsce istnieje dość duża możliwość wyboru formy opodatkowania działalności gospodarczej, a w związku z tym również przepisów podatkowych traktujących o jej opodatkowaniu. Konsekwencją takiej różnorodności form opodatkowania jest to, że dla podatnika rozpoczynającego działalność gospodarczą zasady dotyczące opodatkowania tej działalności jawią się jako gąszcz niezrozumiałych przepisów podatkowych. Jednak ustawodawca ograniczył wybór formy opodatkowania, w zależności od rodzaju działalności, a tym

samym „ułatwił” podatnikowi wybór formy opodatkowania. Analiza przepisów podatkowych regulujących możliwości korzystania z danej formy opodatkowania wskazuje, że im bliżej prawej strony tabeli 1 znajduje się dana forma opodatkowania, tym większe są ograniczenia co do możliwości jej wyboru. W praktyce oznacza to, że podstawową formą opodatkowania – jeżeli podatnik nie dokona wyboru – są zasady ogólne wg skali podatkowej, natomiast możliwość wyboru karty podatkowej jest ograniczona w takim zakresie, że praktycznie niewielki odsetek podatników może wybrać tę formę.

Tabela 1. Różnice między formami opodatkowania

Elementy rachunku podatku dochodowego	Zasady ogólne		Ryczałt ewidencjonowany	Karta podatkowa
	wg skali podatkowej	wg stawki liniowej		
Przychód	uwzględniane przy zastosowaniu formy opodatkowania			nieistotne
Koszty	uwzględniane		nieistotne	
Ubezpieczenie społeczne	uwzględniane			nieistotne
Ubezpieczenia zdrowotne	uwzględniane			
Podstawa opodatkowania	uwzględniane			nieistotne
Stawka podatku	18%, 32%	19%	3%, 5,5%, 8,5%, 17%, 20%; w zależności od rodzaju działalności	kwota ustalona decyzją organu podatkowego
Możliwość korzystania z ulg i odliczeń	pełna	brak	ograniczona	brak
Obowiązkowe ewidencje podatkowe	księga przychodów i rozchodów oraz w zależności od specyfiki działalności inne ewidencje (w tym księgi rachunkowe po przekroczeniu ustawowego progu uzyskanych obrotów)		ewidencja przychodów oraz w zależności od specyfiki działalności inne ewidencje	brak obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych – należy prowadzić ewidencję zatrudnienia i wydawać rachunki (faktury)

Źródło: opracowanie własne.

Kryterium wyboru formy opodatkowania dla podatników jest przede wszystkim rodzaj prowadzonej działalności, prognozowana wysokość obrotów (przychodu) oraz możliwość zaliczenia w koszty podatkowe wydatków związanych z prowadzoną działalnością. Biorąc pod uwagę te kryteria, można stwierdzić, że podstawową różnicą pomiędzy ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych a zasadami ogólnymi

ny jest to, że w przypadku ryczałtu ewidencjonowanego podstawą opodatkowania jest w praktyce cały przychód, bez możliwości odliczenia kosztów podatkowych. Jednak stawki podatkowe ryczałtu ewidencjonowanego są generalnie niższe, „wynagradzając” w ten sposób niemożliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania kosztami podatkowymi. Generalnie jest to najistotniejsza różnica pomiędzy tymi formami opodatkowania, która staje się jednocześnie podstawowym kryterium jej wyboru przez podatników. Jak widać możliwość odliczenia kosztów podatkowych stanowi o tym, czy dana forma opodatkowania jest atrakcyjna, czy nie. Jednak problem kosztów podatkowych polega na tym, że ich definicja jest ogólnie określona w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a ich katalog jest znacznie mniejszy niż kosztów związanych z prowadzeniem działalności.

Definicja kosztu podatkowego zawarta w art. 22 ust. 1 tej ustawy definiuje go jako koszt poniesiony w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy, który zwiera liczne enumeratywne wyliczenia kosztów nie będących kosztami podatkowymi. Wpływa to w sposób istotny na trudność rachunku podatku dochodowego działalności gospodarczej i niejednokrotnie jest źródłem wątpliwości interpretacyjnych nie tylko samych podatników, ale również pracowników organów podatkowych. Należy dodać, że częste zmiany ustawodawcy w tym zakresie nie ułatwiają zadania w stosowaniu prawa podatkowego. Przesłanką ustawodawcy we wprowadzaniu zmian do przepisów podatkowych jest ich uproszczenie i oczywiście zwiększenie wpływów podatkowych do budżetu państwa. Czy liczne nowelizacje przepisów dotyczących kosztów uzyskania przychodów wpływają w sposób istotny na wysokość dochodów budżetu państwa? Odpowiedź na tak postawione pytanie znajdziemy, analizując dane zaprezentowane w tabeli 2.

Z analizy danych zawartych w tabeli 2 wynika, że udział zryczałtowanego podatku dochodowego w dochodach ogółem jest niewielki i mieści się w granicach 2–3%. Należy jednak pamiętać, że w zryczałtowanym podatku dochodowym mamy też ryczałt od przychodów uzyskiwanych z tytułu najmu nieruchomości, niezwiązany z działalnością gospodarczą, dlatego udział zryczałtowanego podatku dochodowego z działalności gospodarczej (ryczałt ewidencjonowany, karta podatkowa nie, gdyż jest dochodem gminy) w dochodach ogółem jest rzeczywiście jeszcze mniejszy i z całą pewnością wynosi mniej niż 2%. Natomiast udział podatku dochodowego od osób fizycznych w dochodach ogółem kształtuje się w granicach 11–12%. Jednakże, by ustalić – podobnie jak w przypadku zryczałtowanego podatku dochodowego – udział podatku dochodowego tylko z działalności gospodarczej w dochodach ogółem należy ten udział pomniejszyć o podatki dochodowe pobierane od wynagrodzeń ze stosunku pracy oraz emerytur, które stanowią istotną część podatku dochodowego ogółem. Niestety, mimo braku szczegółowej analityki wpływów podatkowych z poszczególnych rodzajów (źródeł) dochodów, nie będzie błędem założenie, że podatek z działalności gospodarczej mieści się w granicach 6–8% udziału w dochodach ogółem. Dzieje się tak w okresie kilku ostatnich lat, co pokazuje, że pomimo licznych

Tabela 2. Wykonane dochody budżetu państwa w tys. zł w latach 2004–2008

Dochody podatkowe	Wykonane dochody budżetu państwa w tys. zł w roku				
	2004	2005	2006	2007	2008
Dochody ogółem	156 281 202 zł	179 772 217 zł	197 639 812 zł	236 367 532 zł	253 547 261 zł
Dochody podatkowe	135 571 258 zł	155 859 545 zł	174 876 010 zł	206 385 202 zł	219 499 380 zł
Udział w dochodach ogółem	86,75%	86,70%	88,48%	87,32%	86,57%
Podatek dochodowy od osób fizycznych, w tym:	21 506 230 zł	24 423 016 zł	28 125 288 zł	35 358 533 zł	38 658 537 zł
Udział w dochodach podatkowych	15,86%	15,67%	16,08%	17,13%	17,61%
Udział w dochodach ogółem	13,76%	13,59%	14,23%	14,96%	15,25%
Podatek dochodowy od osób fizycznych	17 885 879 zł	19 664 466 zł	22 458 293 zł	27 656 294 zł	30 478 054 zł
Udział w dochodach podatkowych	13,19%	12,62%	12,84%	13,40%	13,89%
Udział w dochodach ogółem	11,44%	10,94%	11,36%	11,70%	12,02%
Zryczałtowany podatek dochodowy	3 620 351 zł	4 758 550 zł	5 666 995 zł	7 702 239 zł	8 180 483 zł
Udział w dochodach podatkowych	2,67%	3,05%	3,24%	3,73%	3,73%
Udział w dochodach ogółem	2,32%	2,65%	2,87%	3,26%	3,23%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ministerstwa Finansów.

zmian w przepisach podatkowych, nie oddziałują one znacząco na wpływy budżetowe. Skoro tak się dzieje, to może warto byłoby zrewidować dotychczasową politykę oraz zasady opodatkowania działalności gospodarczej w Polsce i zastosować, w trosce o stan finansów publicznych, rozwiązania do tej pory niespotykane.

3. Płynność finansowa jako kryterium opodatkowania działalności gospodarczej

Jak przedstawiono na wstępie, propozycją mogącą przyczynić się do zapewnienia budżetowi państwa stałych wpływów podatkowych jest opodatkowanie kapitału obrotowego netto. W literaturze przedmiotu określany jest on również jako majątek obrotowy netto, kapitał pracujący, ale bez względu na nazwę stanowi on różnicę pomiędzy aktywami (majątkiem obrotowym) a pasywami bieżącymi (zobowiązania krótkoterminowe). Kapitał obrotowy netto stanowi więc miarę stopnia płynności finansowej firmy, gdyż wyższa jego wartość powoduje zmniejszenie ryzyka utraty tej płynności. Utrata płynności finansowej – jak dowodzi praktyka działalności

gospodarczej w Europie Zachodniej – jest bardziej niebezpieczna niż utrata rentowności w dłuższym okresie i prowadzi, na co wskazują badania, w ok. 80% do bankructwa przedsiębiorstwa, dlatego utrzymywanie płynności finansowej na odpowiednim poziomie (w powiązaniu z kapitałem obrotowym netto) jest kluczowym warunkiem przetrwania danego przedsiębiorstwa na rynku. Bowiernie odpowiednie zarządzanie płynnością finansową spowoduje dodatnią wartość kapitału obrotowego netto w krótkim okresie, a to w konsekwencji wpłynie na stałe miesięczne wpływy podatkowe do budżetu państwa.

Najczęściej spotykana definicja płynności finansowej tłumaczy ją jako „wypłacalność” przedsiębiorstwa, czyli możliwość regulowania swoich zobowiązań, które wynikają ze zwykłych transakcji, niespodziewanych zdarzeń oraz zaistniałych sytuacji pozwalających na „okazyjny zakup dóbr” [Michalski 2004, s. 34]. Oznacza to, że brak płynności nie pozwala przedsiębiorstwu dalej prosperować, gdyż brakuje środków na wywiązywanie się z umów. W związku z tym uważa się, że płynność finansowa jest równie ważna jak dochód osiągnany przez przedsiębiorstwo, gdyż przedsiębiorstwo wykazujące dochód, ale nieposiadające zdolności do spłaty krótkoterminowych zobowiązań zmuszone jest ogłosić upadłość. Doświadczenia krajów wysoko rozwiniętych wskazują, że główną przyczyną upadłości małych i średnich przedsiębiorstw jest utrata płynności finansowej, nie zaś ponoszone przez nie straty [Sierpińska, Wędzki 1997, s. 7]. Utrzymywanie tej zdolności traktowane jest często jako podstawowy warunek funkcjonowania przedsiębiorstwa [Pluta, Michalski 2005, s. 5]. Wynika z tego, że prawidłowo zarządzana w sferze finansów firma, chcąc przetrwać na rynku, musi prawidłowo kształtować relacje między majątkiem i kapitałem w celu utrzymywania płynności finansowej. Natomiast prawidłowe ukształtowanie tych relacji pozwoli uzyskać budżetowi państwa stałe wpływy podatkowe, bez konieczności rozstrzygania sporów interpretacyjnych dotyczących najczęściej przypadku kosztów uzyskania przychodów.

Głównym problemem rachunku podatku dochodowego jest strona kosztowa, dlatego dalsze rozważania dotyczyć będą podatku dochodowego na zasadach ogólnych (skala i stawka liniowa), przy pominięciu zryczałtowanego podatku dochodowego, w którym koszty podatkowe są bez znaczenia. Dla zobrazowania korzyści wynikających z korzystania z kapitału obrotowego netto jako podstawy opodatkowania niezbędnym jest spojrzenie na elementy kształtujące tą podstawę. Nie da się stwierdzić jednoznacznie, która z metod określania podstawy opodatkowania (dochód czy kapitał obrotowy netto) i w konsekwencji zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym z działalności jest korzystniejsza zarówno dla budżetu państwa i podatników (przedsiębiorców) bez bliższego spojrzenia na elementy kształtujące jej wysokość. W art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych [Ustawa z dnia 16 lipca 1991 r.] wymieniony jest katalog źródeł przychodów z działalności gospodarczej. Z analizy tego przepisu widać, jak szeroki zakres przychodów (nawet wartość świadczeń w naturze) przyjął ustawodawca do opodatkowania działalności gospodarczej, realizując tym samym cele profiskalne państwa. Działanie takie wiąże

się z zamiarem ustawodawcy dotyczącym zwiększenia do poziomu maksymalnego wysokości przychodów, jakie tylko mogą mieć związek z prowadzoną działalnością. Stanowisko takie wynika z troski ustawodawcy o zapewnienie podstawy opodatkowania na najwyższym poziomie, aby to z kolei wpłynęło na większą kwotę zobowiązania podatkowego. W praktyce takie podejście skutkuje tym, że każdy przychód przedsiębiorcy, oprócz otrzymywanego ze stosunku pracy (emerytury), jest związany z prowadzoną działalnością gospodarczą. Natomiast w zaprezentowanym ujęciu pewną alternatywą dla przychodów – jako punktu wyjścia do ustalania zobowiązania podatkowego na dotychczasowych zasadach – są aktywa obrotowe. Do głównych ich składników należą: środki pieniężne (gotówka), należności i zapasy, czyli – jak się określa w finansach przedsiębiorstw – kapitał pracujący. Niewątpliwą zaletą kapitału pracującego jest łatwość określania jego wartości w określonym horyzoncie czasowym oraz brak wątpliwości interpretacyjnych polegających na zakwalifikowaniu danego składnika kapitału pracującego do aktywów obrotowych. W porównaniu do przychodów osiąganych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej katalog składników aktywów obrotowych jest zdecydowanie zawężony do takich, które bezpośrednio i bez żadnych wątpliwości związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W celu uzyskania pełnego obrazu podstawy opodatkowania konieczne jest przeprowadzenie podobnego porównania w zakresie drugiego elementu wpływającego na podstawę opodatkowania, czyli kosztów uzyskania przychodów jako alternatywy do zobowiązań bieżących. W rachunku podatku dochodowego na dotychczasowych zasadach dany koszt może być uznany za koszt uzyskania przychodów, jeśli spełnia łącznie dwa warunki. Po pierwsze – co wzbudza mniej wątpliwości interpretacyjnych – nie może być on wymieniony w katalogu kosztów nieuznawanych za koszty podatkowe oraz, co istotniejsze, musi mieć związek przyczynowo-skutkowy z osiągniętym przychodem. Ocena istnienia takiego związku lub jego braku zależy w każdym przypadku od indywidualnej sytuacji i nierzadko dostarcza wielu wątpliwości interpretacyjnych, co potwierdza bogate orzecznictwo sądowe. Spory interpretacyjne dotyczące zakwalifikowania wydatków przedsiębiorstwa do kosztów uzyskania przychodów lub okresu ich rozliczenia są jednym z najczęstszych w sprawach pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi, a następnie sądami administracyjnymi. Tak więc zastąpienie kosztów uzyskania przychodów w proponowanej metodzie opodatkowania działalności gospodarczej zobowiązaniami bieżącymi wpłynie na zmniejszenie w znacznym stopniu sporów dotyczących uznawania wydatków za koszt uzyskania przychodów. Niewątpliwie jest to główną zaletą wykorzystania wartości zobowiązań bieżących w metodzie przyjmowania kapitału obrotowego netto jako podstawy opodatkowania. Ponadto, podobnie jak w przypadku aktywów bieżących, kolejną zaletą jest łatwość określania ich wartości w określonym horyzoncie czasowym oraz brak wątpliwości interpretacyjnych polegających na zakwalifikowaniu danego wydatku do zobowiązań bieżących. Katalog składników zobowiązań bieżących jest – w porównaniu do kosztów uzyskania przychodów związanych

z prowadzoną działalnością gospodarczą – zdecydowanie zawężony bezpośrednio oraz nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Podsumowując powyższą analizę porównawczą składników rachunku podatku dochodowego na dotychczasowych zasadach oraz porównując do proponowanej metody opodatkowania działalności gospodarczej, należy spojrzeć na wyniki poszczególnych rachunków podatku dochodowego (dotychczasowego i proponowanego).

Tabela 3. Różnice pomiędzy dotychczasową i nową metodą opodatkowania działalności

Element rachunku podatku dochodowego	Dotychczasowe zasady opodatkowania działalności gospodarczej	Nowatorskie zasady opodatkowania działalności gospodarczej
Elementy wpływające na podstawę opodatkowania	przychód	aktywa obrotowe
	koszt uzyskania przychodu	zobowiązania bieżące
Wynik (podstawa opodatkowania)	dochód/strata	kapitał obrotowy netto/niewypłacalność (upadłość)
Stawka podatkowa	18%, 19% (liniowy), 32%	w zależności od rodzaju działalności, podobnie jak w ryczałcie ewidencjonowanym (3%, 5,5%, 8,5%, 17%, 20%)

Źródło: opracowanie własne.

Definicja pojęcia niewypłacalności, stanowiącej konsekwencję utraty płynności finansowej (ujemnego kapitału obrotowego netto w dłuższym czasie) jest zawarta w ustawie Prawo upadłościowe i naprawcze [Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r.]. Przesłanką do ogłoszenia upadłości dłużnika jest jego niewypłacalność, tzn. opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekraczające trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie wyższa niż 10% wartości bilansowej dłużnika (art. 12 ust. 1 ustawy). W związku z tym można założyć, że jeżeli przedsiębiorstwo nie reguluje swoich zobowiązań przez ponad trzy miesiące z powodu utraty płynności finansowej, to również przez ten sam okres nie wpłaca zaliczek na podatek dochodowy ze względu na ujemną podstawę opodatkowania. Jeżeli zaś organ podatkowy stwierdziłby po tym okresie nadal brak wpłat zaliczek na podatek dochodowy, byłaby to już wyraźna informacja o sytuacji finansowej podatnika. Sytuacja taka niewątpliwie byłaby korzystna dla organów podatkowych i budżetu państwa, gdyż pozwoliłaby na uzyskiwanie stałego źródła dochodów budżetu państwa od przedsiębiorstw, z wyjątkiem tych, które miałyby przejściowe problemy finansowe. Niedopuszczalną byłaby natomiast sytuacja, która obecnie niejednokrotnie występuje, tzn. przedsiębiorstwa nie wpłacają zaliczek na podatek dochodowy przez cały rok, a jednak firmy nadal funkcjonują na rynku. Wniosek z tego, że ukrywają swoje dochody albo „sztucznie”

podwyższają koszty uzyskania przychodów, co przy nowych zasadach opodatkowania byłoby niemożliwe, gdyż po trzech miesiącach niewpłacania zaliczek na podatek dochodowy niewątpliwie zainteresowałyby się nimi organy podatkowe.

4. Podsumowanie

Proponowana metoda opodatkowania działalności gospodarczej niewątpliwie jest rewolucyjnym sposobem opodatkowania, nigdzie dotychczas niestosowanym, o której nie było dotychczas żadnej dyskusji. W związku z tym brakuje opracowań, literatury opisującej problemy w tym zakresie, dlatego można potraktować niniejsze opracowanie jako próbę zmierzenia się z tym zagadnieniem oraz punkt wyjścia do dalszych badań. Kluczowym jest znalezienie odpowiedzi na pytanie, jaką stawką należy opodatkować kapitał obrotowy netto, a do tego już potrzeba przeprowadzić niezbędne badania naukowe. Niewątpliwą korzyścią jej wprowadzenia byłoby wyeliminowanie sporów interpretacyjnych między podatnikami a organami podatkowymi w zakresie źródeł przychodów, kwalifikalności kosztów uzyskania przychodów i zasad ich rozliczania w czasie, a dla samego budżetu państwa zapewnienie stałych wpływów podatkowych.

Początkowo, wprowadzając ją do realizacji, można byłoby odnieść ją do przedsiębiorstw działających w skali mikro, dla przedsiębiorców rozliczających się na zasadach ogólnych i prowadzących podatkową ksiązkę przychodów i rozchodów, ale jakże istotnych dla gospodarki kraju. Następnie należałoby obserwować wpływy podatkowe, a jeżeli nastąpiłby ich wyraźny wzrost, możliwe byłoby ostateczne odejście od starej metody opodatkowania i przejście na nową, znacznie efektywniejszą w stosunku do wszystkich podmiotów gospodarczych działających na rynku.

Literatura

- Grądalski F., *Teoretyczne aspekty reformowania systemu podatkowego – zarys modelu referencyjnego dla Polski*, w: *O nowy ład podatkowy w Polsce*, red. J. Ostaszewski, SGH, Warszawa 2007.
- Michalski G., *Wartość płynności w bieżącym zarządzaniu finansami*, Cedetu, Warszawa 2004.
- Pluta W., Michalski G., *Krótkoterminowe zarządzanie kapitałem. Jak zachować płynność finansową?*, C.H. Beck, Warszawa 2005.
- Sierpińska M., Wędzki D., *Zarządzanie płynnością finansową w przedsiębiorstwie*, Wydaw. PWN, Warszawa 1997.
- Ustawa z dnia 16 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. 2001, nr 14, poz. 176 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. nr 60, poz. 535 z późn. zm.).

WORKING CAPITAL AS A BASE OF TAXING ECONOMIC ACTIVITY

Summary: The aim of the article is to present the idea of new way of taxing economic activity in Poland. The paper presents relations between financial liquidity and working capital and explain importance of this financial ratios in running business. Next it presents advantages of using working capital as a base of taxing for the entrepreneurs and also for the State Treasury.